

InfoBIZ

UKRAINE

№ 37 (травень 2020р.)

Projektarbeit in den deutschen Gesellschaftsorganisationen der Ukraine

Проектна діяльність в німецьких громадських організаціях України

Вісник Інформаційно-освітнього центру
BIZ в Україні

Шановні читачі!

Пропонуємо вам ознайомитися з новим випуском Інформаційно-освітнього вісника «InfoBIZ-Ukraine», в якому ми розповідаємо про проектну діяльність в Німецьких громадських організаціях України (НГОУ).

Ми опинились задіяними в ряді подій, коли необхідним було швидке реагування від керівників організацій і прийняття нових рішень для того, щоб продовжувати проведення запланованих і поточних проектів. Сучасне життя вимагає від нас нових підходів до вирішення проектних завдань, гнучкості та креативності.

Починаючи з 13 березня 2020 року більшість НГОУ перевели основні свої проекти в онлайн формат. В першу чергу – це робота різновікових груп представників німецької меншини з вивчення німецької мови при НГОУ, котра допомагає їм опанувати рідну мову і направлена на стійкий розвиток та підтримку функціонування німецьких організацій; соціальна робота – один із важливих напрямків діяльності Центрів Зустрічей; робота «Школи третього віку» та проекти, орієнтовані на підтримку соціально - незахищених громадян німецької національності.

Рада німців України, BIZ в Україні, АНУ і всеукраїнські громадські організації активізували роботу НГОУ в напрямку освіти, роботи з людьми похилого віку, планують здійснити гуманітарні акції для їх підтримки .

На даний час в 21 Центрі німецької культури успішно функціонують онлайн курси для дорослих, в 13 – для школярів, в 7 – для дошкільнят. Це є вагомий позитивний крок в нашій роботі! Ми працюємо над тим, щоб більше організацій переходили в онлайн формат, який в майбутньому стане для них ще однією формою роботи. В зв'язку з цим, для викладачів німецької мови, Інформаційно-освітній центр BIZ в Україні проводить освітні вебінари, про що ви детальніше дізнаєтесь зі сторінок нашого журналу.

Попереду - пора літніх мовних майданчиків та інших мовних ініціатив, і наші фахівці вже підготували цікаву освітньо-розвиваючу програму онлайн для дітей від 8 до 14 років. А також ми активно готуємось, при підтримці наших партнерів з Гете-Інституту в Україні, до проведення традиційного щорічного всеукраїнського семінару

Sehr geehrte Leser!

Wir bieten Ihnen an, sich mit der neuen Ausgabe der Informations- und Bildungszeitschrift "InfoBIZ-Ukraine" vertraut zu machen, in der wir über die Projektaktivitäten in den deutschen Gesellschaftsorganisationen der Ukraine (DGO) berichten.

Wir sind in einige Situationen geraten, wenn es notwendig war, den Leitern von Organisationen schnell zu reagieren und neue Entscheidungen zu treffen, um die geplanten und laufenden Projekte fortzusetzen. Das moderne Leben erfordert von uns neue Ansätze zur Lösung von Projektproblemen, Flexibilität und Kreativität.

Seit dem 13. März 2020 haben die meisten DGO ihre Hauptprojekte online durchzuführen angefangen. Zuerst ist es die Arbeit verschiedener Altersgruppen der deutschen Minderheit, die deutsche Sprache bei DGO lernen, was ihnen hilft, ihre Muttersprache zu beherrschen, und auf eine nachhaltige Entwicklung und Unterstützung des Funktionierens deutscher Organisationen abzielt. Sozialarbeit ist eine der wichtigen Aktivitäten der Begegnungszentren; die Arbeit der "Schule des dritten Alters" und Projekte zur Unterstützung sozial schwacher Bürger deutscher Abstammung.

Der Rat der Deutschen der Ukraine, BIZ, ANU und alle ukrainischen Gesellschaftsorganisationen haben die Arbeit von DGO im Bildungsbereich aktiviert, arbeiten mit älteren Menschen zusammen und planen humanitäre Maßnahmen, um sie zu unterstützen.

Derzeit bieten 21 deutsche Kulturzentren erfolgreich Online-Kurse für Erwachsene, 13 für Schüler und 7 für Kinder des Vorschulalters an. Dies ist ein bedeutender positiver Schritt in unserer Arbeit! Wir arbeiten daran, mehr Organisationen auf ein Online-Format umzusteigen, was in Zukunft eine andere Form der Arbeit für sie sein wird. In diesem Zusammenhang führt das Informations- und Bildungszentrum BIZ in der Ukraine für Deutschlehrer Informationswebinare durch, die Sie auf den Seiten unseres Magazins näher kennenlernen können.

Vor uns liegt die Zeit der Sommer-

для викладачів і вихователів, які працюють з дітьми під час літніх мовних майданчиків та таборів. Звичайно, це буде інший формат, але ми разом з вами готові розвиватися і вчитися новому!

Цей номер журналу – про креативність багатьох керівників організацій, про самостійний підхід і системне мислення відносно розвитку нових напрямків в організації роботи! Про досягнення якісного результату! Це приклади того, як потрібно працювати, щоб самостійно розвивати свої організації і заявляти про свої результати, та ділитися своїм досвідом.

Бажаємо всім приємного читання!
Будемо вдячні за відгуки та пропозиції!

Головний редактор
Людмила Коваленко-Шнайдер та команда

sprachspielplätze und anderer Sprachinitiativen, und unsere Experten haben bereits ein interessantes Online-Bildungs- und Entwicklungsprogramm für Kinder von 8 bis 14 Jahren vorbereitet. Mit Unterstützung unserer Partner vom Goethe-Institut in der Ukraine bereiten wir uns auch aktiv auf das traditionelle jährliche allukrainische Seminar für Lehrer und Erzieher vor, die auf Sommersprachspielplätzen und in Camps mit Kindern arbeiten. Natürlich wird es ein anderes Format, aber wir sind bereit, etwas Neues zu entwickeln und zu lernen!

In dieser Ausgabe des Magazins geht es um die Kreativität vieler Leiter von Organisationen, um einen unabhängigen Ansatz und um systematisches Denken über die Entwicklung neuer Richtungen in der Organisation, über das Erreichen eines Qualitätsergebnisses! Dies sind Beispiele dafür, wie Sie arbeiten müssen, um Ihre eigenen Organisationen zu entwickeln, Ihre Ergebnisse zu zeigen und Ihre Erfahrungen auszutauschen.

Wir wünschen allen beim Lesen viel Spaß!!!
Wir wären für Feedback und Vorschläge dankbar!

Chefredakteurin
Liudmila Kovalenko-Schneider
und das Team von BIZ-Ukraine

Зміст випуску

Вивчення та популяризація рідної мови - основа проектної діяльності НГОУ

3 Online lernen: eine Katastrophe oder die Rettung?

4 Як ми перейшли в онлайн. З досвіду проведення мовних курсів в режимі карантину

6 Міжнародний День рідної мови - День підтримки мовного та культурного розмаїття

Проектна діяльність в німецьких громадських організаціях України

9 Проекти "Школа молодіжних лідерів громад" та "Менеджмент 24/7"

11 Projekte "Schule der jungen Führer der Gemeinden" und "Management 24/7"

14 Реалізація спільних проєктів Центром національних культур Запорізької обласної універсальної наукової бібліотеки та німецькою спільнотою Запоріжжя

17 Проекти, які змінюють життя

18 Projekte, die unser Leben verändern

20 Развиваемся вместе!

22 Zur gemeinsamen Entwicklung!

Сторінками нашої історії

24 Die alte Sage über die Stromschnellen des Dnjeprs und die Entstehung von Kremenschuk

29 Исторический клуб в Киеве

31 Der Historische Club in Kiew

Вивчення та популяризація рідної мови - основа проектної діяльності НГОУ

Online lernen: eine Katastrophe oder die Rettung?

Das Jahr 2020 bot am Anfang verschiedene Perspektiven: Der eine hatte Pläne für den Sommer, der andere wollte in diesem Jahr viel reisen und noch ein anderer wollte endlich viele Bücher lesen. Niemand wollte einfach sitzen bleiben und nichts tun. Leider passierte ein Unglück, das wir bis heute beobachten – COVID-19 ist in unser Leben gekommen.

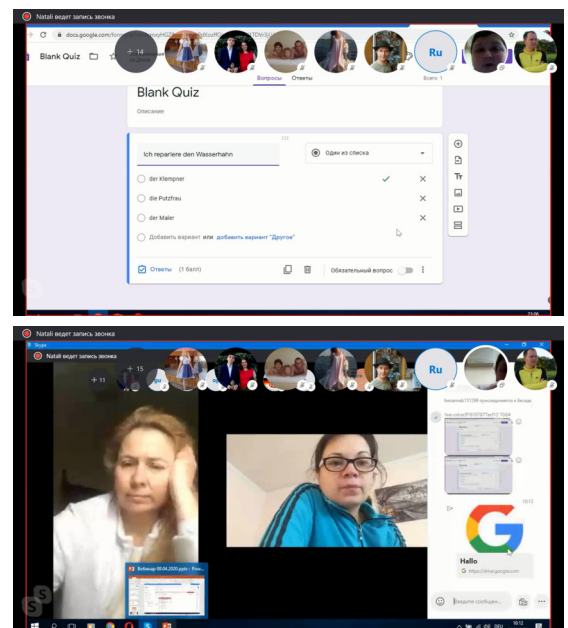
Am Anfang wussten die Menschen nicht, was sie machen sollen und wie verschiedene Prozesse (Arbeitsprozess, Studium) weitergehen wird. In unserem Zentrum waren auch alle gestresst, weil fast alle Studenten Senioren sind, die zur Risikogruppe gehören. Die Entscheidung kam plötzlich – seit dem Jahr 2016 laufen auf der Basis des Zentrums für deutsche Kultur „Widerstrahl“ Online-Kurse für die Bewohner der Lugansker und Donetsker Gebiete, die während des Krieges in der Ukraine keine Möglichkeit haben, in ihren Städten Deutsch zu erlernen. Dieses Projekt ist erfolgreich, alle haben ihr Sprachniveau erhöht und lernen weiter. Wir haben die Entscheidung getroffen, diese Arbeitsweise als ein Beispiel für unsere Tätigkeit im Rahmen der Quarantäne zu nehmen. Kolossale Arbeit ist durchgeführt worden: Administratoren und Lehrer haben den Teilnehmern geholfen, verschiedene Programme zu installieren (z.B., Skype und Zoom), damit das Erlernen des Deutschen erfolgreich weiterging. All unsere Teilnehmer sind beraten worden, wie sie das am besten machen werden und bereits zu Beginn Quarantäne konnten wir die Arbeit fortsetzen.

Die Begegnungszentren der Ukraine hatten dasselbe Problem: Wie kann man den Lernprozess organisieren? Einige

wollten eine Pause einlegen, andere wollten beraten werden. Deshalb haben wir ein Webinar organisiert, um unsere Partnern aus der ganzen Ukraine zu unterstützen. Dieses hat am 8. April stattgefunden. 28 Vertreter der Begegnungszentren der Ukraine haben an diesem Webinar teilgenommen, wo sie Antworten zu den folgenden Punkten bekommen haben:

- Wie organisiert man den Lernprozess Online?
- Welche Plattformen sind am günstigsten und am besten?
- Wie kann man den Teilnehmern bei der Organisation helfen?
- Welche Lehrmittel kann man online benutzen?

Das Webinar dauerte fast 3 Stunden. Als Ergebnis dieses Webinars können wir erfolgreichen Start der Online-Arbeit in meisten Begegnungszentren verzeichnen.

Katerina Kokhan,
Deutschlehrerin
Methodistin BIZ-Ukraine

Як ми перейшли в онлайн. З досвіду проведення мовних курсів в режимі карантину

Підвищення кваліфікації вчителів німецької мови – одне з важливих завдань Інформаційно-освітнього центру «BIZ-Ukraine». Проведення традиційних очних семінарів наразі неможливо, тому в умовах карантину, методисти Інформаційно-освітнього центру «BIZ-Ukraine» та фахівці Німецько-Австрійського освітнього центру (Київ) започаткували спочатку індивідуальні онлайн консультації, а пізніше - серію вебінарів з навчання вчителів німецької мови.

На вебінарах покроково і детально розбираються алгоритми роботи вчителя в онлайн просторі. Вивчаються можливості застосування різноманітних онлайн платформ.

24.04.2020 року відбувся всеукраїнський вебінар від «BIZ-Ukraine» на тему «Вивчення німецької мови в форматі онлайн з дітьми дошкільного і шкільного віку».

У вебінарі прийняли участь вчителі німецької мови дошкільних та шкільних груп Німецьких громадських організацій з Полтави, Кропивницького, Мукачево, Чинадієво, Лозової, Львову, Дніпра, Кременчука, Запоріжжя та інших міст України.

Сучасним учням потрібне навчання, що відповідає цифровій епосі – постійний пошук нової інформації в Інтернеті, активність у соціальних мережах, обмін «лайками», використання різноманітних гаджетів і мобільних додатків тощо.

Що робити з дітьми на занятті онлайн з німецької мови? Саме на це питання давали відповідь референти семінару: Катерина Кохан (методист BIZ з вивчення німецької мови в Німецьких громадських організаціях України), Інна Маруняк (методист BIZ з вивчення німецької мови в групах дітей дошкільного та

шкільного віку НГОУ), Наля Романенко (викладач Німецько-Австрійського освітнього центру).

Використання відеолекцій (не інтерактивних), статичних презентацій чи комп'ютерного тестування у сучасних учнів не викликають такого захвату й інтересу, як це було 10 років тому. Учні чекають нових видів діяльності: вікторини чи квести, серія підкастів чи блогів від вчителя.

Навчання організовується з використанням месенджерів для комунікації, наприклад, можна у групу вислати учням посилання на інтерактивні відео, що створені вчителем, на створений під це відео онлайн тест, на вебінарну кімнату, де пройде консультація.

У таких умовах бажано було б автоматизувати якісь процеси. Наприклад, чудово, коли вчитель використовує готові ресурси, що є комплексними (забезпечують і подачу теоретичного матеріалу, і його закріплення). Ідеально, якщо ці ресурси надають вчителям доступ до учнівських статистик.

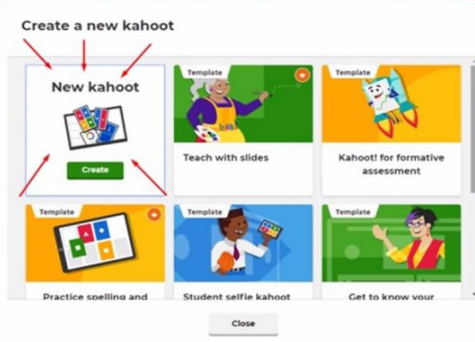
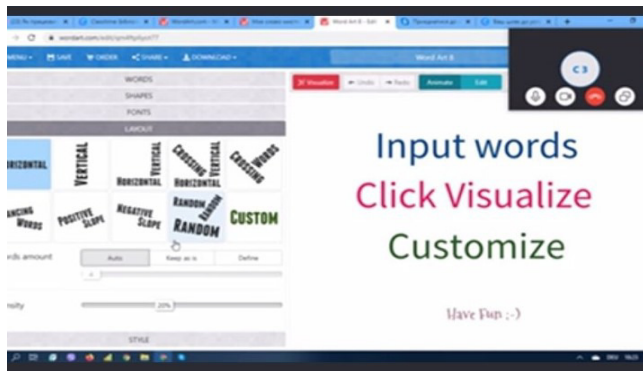

- За таких умов виграють всі:
- учні самостійно за певним (визначеним вчителем) алгоритмом проходять уроки;
 - вчителі не мають перевіряти кожную роботу учня, бо система це робить за нього;
 - учні і вчителі бачать кількісну оцінку роботи учнів та динаміку.

Під час вебінару було детально розглянуто такі платформ та види діяльності: Kahoot, Quizlet, Mentimeter, Learningapps, Wizer, Jigsawplanet, Goethe – Spiele – Online, Ifu – institute, On-line Spiele.

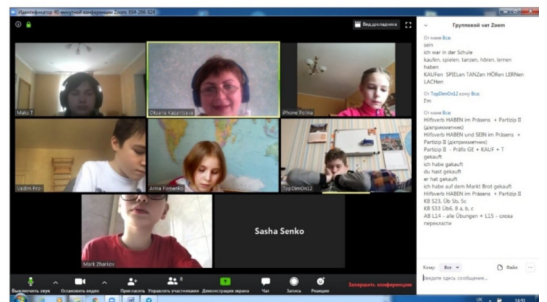
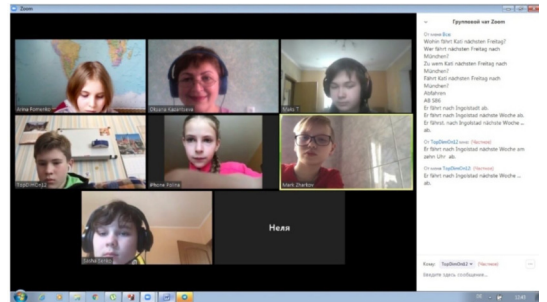
Детально розглянули можливості практичних онлайн-методів для формування компетентностей Lesen, Schreiben, Sprechen у дітей і підлітків. Classtime для розробки тестів і Wordart для «хмаринок» слів.

Референти вебінару для того, щоб максимально зацікавити учасників роботою на цих сервісах, «прорекламували» такого виду форми навчання та познайомили з інтерфейсом та основними правилами роботи. Учасники вебінару змогли відразу ж на практиці випробувати різні форми

роботи і задати запитання референту, поділитись досвідом та власними напрацюваннями.

Велику увагу на вебінарі було приділено ігровій діяльності. Адже, якщо на навчальних платформах є ігрова складова, це суттєво полегшує роботу вчителю. Це створює додаткову мотивацію для учнів заходити на платформу та проходити уроки.

Учасники вебінару матимуть можливість постійного зв'язку між собою в чаті, що дасть можливість задавати питання референтам і надалі обмінюватися досвідом. Адже, сьогодні вони отримали величезну кількість нової інформації, і дійшли висновку, що в процесі впровадження нових видів навчальних застосунків, буде виникати багато питань.

Відгуки від учасників засвідчили, що професійно організоване дистанційне вивчення німецької мови дає можливість раціонально структурувати навчальний матеріал, забезпечити зворотній зв'язок, подати навчальний матеріал яскраво і наочно, підвищити мотивацію учнів до навчання.

Світлана Зіневич
 Редакторка «InfoBiz-Ukraine»

Міжнародний День рідної мови - День підтримки мовного та культурного розмаїття

*Нації вмирають не від інфаркту.
Спочатку їм відбирає мову.
Ліна Костенко*

21 лютого 2020 р. громада етнічних німців України Центру німецької культури «Відерштраль» та ГО «Лейпцігський Дім», при підтримці Київського коледжу зв'язку, РНСУ провели Урочистий захід, присвячений Міжнародному дню рідної мови. Це значуще свято для представників 130 національностей, носіїв рідних мов, які проживають на теренах нашої держави. Духовні надбання кожного етносу зберігають і передають із покоління в покоління рідну мову, мудрість, культуру, традиції та обряди.

Не випадково, що ініціатором цього заходу стала німецька спільнота, тому що саме керівник ЦНК «Відерштраль» Коваленко Людмила Федорівна очолює Раду представників громадських об'єднань корінних народів, національних меншин України при Міністерстві освіти і науки України, яка дуже велику увагу наділяє саме задоволенню освітніх потреб представників усіх етносів з метою збереження етнічної самобутності, невичерпного розмаїття різних мов і національно – культурних надбань.

З нагоди святкування Міжнародного Дня рідної мови викладачі ЦНК «Відерштраль» організували та провели для членів організації, закладах загальної середньої освіти України творчі диспути, мовні конкурси, книжкові виставки, диктанти для тих, хто вивчає і любить німецьку мову тощо.

22 лютого 2020 року на Урочистостях, у великій залі Коледжу зв'язку, де знаходиться Громадська Організація «Лейпцизький Дім», зібралися більше 200 представників усіх національних

меншин України. Це свято було організоване для представників 130 національностей, носіїв рідних мов, які проживають на території нашої держави.

У заході взяли участь представники Міністерства культури, молоді і спорту України, Міністерства освіти і науки України, Київської міської державної адміністрації, науковці НАН України, НАПН України, провідних університетів України, голови та представники громадських організацій національних спільнот України, представники видавництва дитячої літератури, викладачі та студенти.

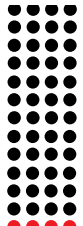
Міжнародний День рідної мови відносно молоде свято – до календарів усього світу воно ввійшло тільки у 1999 році. І в Україні воно також лише почало писати свою історію, хоча саме вживання української мови на українських землях нараховує кілька століть.

Історія свята, на жаль, має дуже трагічний початок. 21 лютого 1952 року у Бангладеші влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови. Відтоді цей день у Бангладеші став днем полеглих за рідну мову.

Минуло багато років. Аж у жовтні 1999 року на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запроваджено Міжнародний День рідної мови як привід для роздумів та зосередження уваги на мовному питанні. Починаючи з 21 лютого 2000 року, цей день відзначають і в Україні.

Мови грають найважливішу роль для забезпечення самобутності людини і представників національних меншин і їх мирного співіснування. Вони служать одним із стратегічних факторів прогресу в досягненні сталого розвитку і гармонійних взаємин між глобальними і

місцевими умовами. Лише всебічне прийняття багатомовності дасть всім мовам можливість знайти своє місце в світі, охопленому процесами глобалізації.

Сьогодні в світі існує близько 6000 мов і 43 відсотки з них знаходяться під загрозою зникнення. Також потрібно врахувати, що тільки кілька сотень мов грають видну роль в системах освіти і в державній сфері, і менш ста мов використовуються в світі цифрових технологій. Тому ЮНЕСКО прагне підтримувати мову, як ознаку культурної приналежності особи. Окрім того, організація вважає що вивчення іноземних мов та багатомовність є ключами до взаєморозуміння та взаємоповаги.

Щорічне відзначення цього Дня використовується для скерування уваги на меншини з менш ніж 10.000 особами, що активно розмовляють рідною мовою. Часто ці мови не передаються наступному поколінню і потрапляють у забуття. Багато мов котрими розмовляють менше 100 осіб не задокументовані.

Мова є найбільш потужним інструментом збереження і розвитку нашої культурної спадщини в його матеріальних і нематеріальних формах. Будь-яка діяльність по сприянню поширенню рідної мови допоможе не тільки лінгвістичній різноманітності і багатомовності, а й більш повному розумінню мовних і культурних традицій в усьому світі, а також солідарності на основі розуміння, толерантності та діалогу.

З вітальним словом до учасників заходу звернулися Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян, голова Ради представників громадських об'єднань корінних народів, національних меншин України при Міністерстві освіти і науки України, керівник Центру німецької культури «Відерштраль» Людмила Коваленко, начальник відділу інформаційно-аналітичної роботи та міжнародного співробітництва з питань національно

стей Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури, молоді та спорту України Наталія Ткаченко, головний спеціаліст Відділу з питань національностей Департаменту культури КМДА (Київської міської державної адміністрації) Володимир Горювий, священник костелу святого Олександра отець Михайло, директор Лейпцігського Дому Лариса Комарова, головний спеціаліст відділу організаційної діяльності та соціальних питань головного управління професійної освіти директорату професійної освіти Міністерства освіти і науки України Тетяна Беренда, Голова правління Всеукраїнської асамблеї татар Емір Валєєв, президент Асоціації діячів етнічного мистецтва України, Заслужена артистка України Інеш Кдинова, перший віце-президент Національного конгресу вірмен України Єрванд Данієлян та Голова Союзу підприємців поляків України Володимир Щепаняк, Голова Комітету економістів України Андрій Новак та представники дипломатичного корпусу Республіки Польща.

У своїх вітаннях почесні гості заходу підкреслили вагомий внесок представників національних спільнот у творенні Української держави, єдності української громадянської нації, збереження і примноження її історичної, культурної і духовної спадщини. Багатомовні і багатокультурні суспільства існують завдяки своїм мовам, які передають і зберігають традиційні знання і культури на стійкій основі. Гості акцентували увагу на

подальшій активній праці з метою збереження міжнаціональної злагоди в суспільстві, розвитку культурної, мовної, етнічної та релігійної самобутності корінних народів і національних спільнот України.

Всі присутні висловили одностайність в оцінці ролі української мови як важливого чинника державотворення, консолідації українського суспільства, її обов'язковості, як державної, для всіх громадян та визначили високою метою вживати необхідних заходів для її вивчення і поширення серед представників етнічних спільнот – громадян України.

Українська мова належить до слов'янської групи індоєвропейської мовної сім'ї. Українська мова одна з найбільш вокальних і милозвучних мов світу, є однією з найдавніших на нашому континенті і має чимало діалектів.

Кожні два тижні в світі зникає одна мова, несучи з собою цілу культурну та інтелектуальну спадщину. Зі зникненням все більшої кількості мов, лінгвістичне розмаїття знаходиться під загрозою.

40 відсотків населення світу не має можливості отримувати освіту на зрозумілій для них мові. Проте, спостерігається прогрес в області багатомовної освіти на основі рідної мови. Зростає розуміння її важливості, особливо в початкових класах школи, а також міцніє прихильність її розвитку в суспільному житті.

Багатомовні і багатокультурні суспільства існують завдяки своїм мовам, які передають і зберігають традиційні знання і культури на стійкій основі.

Проведення Міжнародного Дня рідної мови довелося на такий час, коли мовне розмаїття все більше опиняється під загрозою. Мова відіграє основну роль в будь-яких видах комунікацій, а саме вона відкриває шлях до зміни і розвитку людського суспільства. Використання - або відмова від використання - тих чи інших мов може відкрити або, навпаки, перегородити дорогу

в майбутнє численним представникам суспільства в багатьох частинах світу.

Одночасно зростає усвідомлення того, що мови мають найважливіше значення для розвитку, причому не тільки забезпечуючи культурне розмаїття та міжкультурний діалог, але і сприяючи зміцненню співробітництва та підвищенню якості освіти для всіх, творення інклюзивних товариств знань і збереженню культурної спадщини, мобілізації політичної волі для використання плодів науково-технічного прогресу в інтересах сталого розвитку Держави.

Відповідаючи на питання: «Чому стільки уваги приділяється рідній мові?» керівник Центру Німецької Культури «Відерштраль» Людмила Коваленко відзначила, що для неї знання рідної мови - це прояв справжнього почуття національної гідності, воно є великою цінністю. «Я не соромлюся своєї рідної мови, нею розмовляли мої предки, тому я усі свої сили покладаю на те, щоб наша німецька спільнота вільно володіла своєю другою рідною мовою, свято зберігала свою ідентичність, та передавала свою любов до нашої культури своїм нащадкам».

Мова несе неповторне вираження людської творчості у всьому його розмаїтті. Як інструмент комунікації, сприйняття і роздумів, мова описує те, як ми бачимо світ, і відображає зв'язок між минулим, сьогоднішнім і майбутнім. Рідна мова є унікальною в тому відношенні, який відбиток вона накладає на кожну людину з моменту народження,

наділяючи її особливим баченням речей, які ніколи насправді не зникнуть, не дивлячись на те, що згодом людина опановує багатьма мовами.

Особливе місце в лінгвокультурологічному сприйнятті рідної мови, природно грає пісенна та літературна спадщина. Тому зі сцени великої зали звучали пісні, вірші та танці представників

усіх національних спільнот України. На заключення, учасники заходу в знак любові до України заспівали пісню «Україна- це МИ!».

Як ми не мислимо свого життя без Батьківщини, так не уявляємо його без української мови. Це - основа всієї нашої духовної культури, наш безцінний дар. Ми багато чим йому зобов'язані. Він дав нам можливість долучитися до багатой, багатовікової культури народу. З кожним роком, з кожним століттям наша мова вдосконалюється і набуває все більшого світового значення. Вона супроводжує нас все життя.

Лариса Комарова,
Директор Громадської Організації
«Лейпцігський Дім»
м.Київ

Проектна діяльність в німецьких громадських організаціях України

Проекти “Школа молодіжних лідерів громад” та “Менеджмент 24/7”

Інтерв'ю з Максимом Черкашним, керівником ГО "Освітньо-аналітичний центр розвитку громад", Німецької молодіжної організації м.Тернопіль

- Максиме, у Вас великий досвід проведення проектів. Сьогодні ми поговоримо про два проекти, в яких активну участь приймали представники німецьких громадських організацій України. Що передувало виникненню ідеї саме таких проектів, як зрозуміти саме ту потребу цільової аудиторії (опитування, анкетування і т.п)?

Будь-який проект варто починати з аналізу потреб тих, для кого ви хочете його реалізувати. Проте, це не є вирішальним аспектом, варто також вивча-

ти контекст ситуацію навколо. І я ось про що. Перед початком проекту “Школа молодіжних лідерів громад”, пілотна назва якого була “Публічне адміністрування у сфері молодіжної політики”, ми не лише спілкувались з молоддю громад та працівниками місцевих рад, щоб переконатись, що така програма буде корисною. Ми знали, що триває реформа децентралізації, громади отримують більше ресурсів, в місцевих радах створюються відділи та управління, які займаються молоддю. І це добре, що є гроші, певна інфраструктура та ставки в місцевих радах. Проте виникає питання: “А хто буде працювати з молоддю та які компетенції та експертизи є у тих людей?”.

Тому у даному випадку ми водночас аналізували і внутрішнє середовище

(в т.ч. потребу цільової аудиторії) і зовнішнє середовище, працюючи на випередження.

Щодо проекту "Менеджмент 24/7", тут варто зауважити, що допомагаючи громадам розробляти стратегії розвитку ми зауважили, що 50-70% громад заявляють одним із стратегічних напрямків розвитку – подієвий туризм та фестивалі. Проте, в громадах бракує кадрів, які б змогли якісно реалізувати ці напрямки. Навіть у великих містах, де на культуру виділяється 30-50 млн. грн. не завжди є менеджери, які можуть якісно організувати масовий захід та оцінити ефективність його реалізації. Водночас маючи досвід організації одного з найбільших фестивалів України "Файне місто" та команду, яка це робить, ми вирішили допомогти як громадам, так і усім, хто планує організувати якісний, масштабний захід.

- Де взяти кошти на реалізацію ідей? З Вашого досвіду, співпраця з якими фондами найбільш продуктивна і імовірна для громадських німецьких організацій України?

Для початку варто розробити ідею в проект та чітко розрахувати бюджет. Джерела фінансування можуть бути різні, це – місцева влада, бізнес, фонди та продаж квитків на ваш захід. Як на мене, нам варто "відірватись" від фінансування з німецького боку та почати працювати з фондами, які представлені в Україні. Актуальні конкурси розміщуються на "Громадському просторі" та "Гурті". Особисто я раджу

співпрацювати з Українським культурним фондом, в якого є окремий лот для Українсько-німецьких проектів. Зрештою, варто постійно моніторити конкурси та почати співпрацювати з іншими фондами.

- На яких етапах реалізації проекту виникало найбільше труднощів? Оптиміальні шляхи їх вирішення.

Насправді, при правильному плануванні, труднощів на етапі реалізації практично не виникає. Планування складає лівову частку проекту, коли кожен знає що і коли він\вона має робити. Тому позиція "і так піде" – не пройде. Щоб не гасити пожежі краще завчасно все спланувати. Але, майже завжди, виникають непередбачувані ситуації, які приходиться вирішувати під час проекту. Тому варто проводити аналіз проекту після його завершення, та робити висновок на наступний. До прикладу, на деякі з наших освітніх проектів учасники реєструвались, на тренінгу не були, а приходили на обід та вечерю. Виявивши це, ми почали реєструвати людей на обіди і вечері з присутніх безпосередньо на тренінгу. Бували випадки, коли громади подавали учасників, які не приїжджали, тоді ми писали "гнівного" листа керівництву, в якому зазначали, що повідомимо інших донорів і будемо не радити співпрацювати з ними. Після чого керівництво змінювало своє ставлення до проектів.

Загалом варто до кожного проекту підходити індивідуально, проводити аналіз та робити відповідні висновки.

- Результати проекту.

Результати мають вирішувати проблему проекту. Для себе чітко зазначте кількісні та якісні результати, які ви прагнете отримати після реалізації проекту. Особливо варто опрацювати результати, якими ви зможете скористатись після завершення проекту. Для прикладу, в проекті "Школа молодіжних лідерів громад" це були проекти Стратегії розвитку молоді громади кожного учасника та Довідник для роботи з молоддю в громадах. Після завершення проекту учасники мали "дорожню карту" розвитку молоді у своїх громадах. А ті, хто не був учасником проекту, мали змогу ознайомитись з програмою завдяки Довіднику, та покращити свої знання.

- Реалії впровадження результатів в життя та подальше використання набутих знань, навичок через рік -два і більше?

Це, насправді, найважче в проекті. Ви можете проконтролювати як добре засвоїли нові знання учасники вашого проекту, проте, важко відстежити, як учасники застосовують знання на практиці. Тому, коли ви плануєте результати проекту, плануйте реалістично те, що ви можете насправді виміряти. Якщо ви плануєте щось пообіцяти грантодавцю, одразу ж дайте собі відповідь – як ви будете оцінювати досягнення результатів?

Дякую за ґрунтовну бесіду.

Інтерв'ю провела Світлана Зіневич,
менеджер бюро «BIZ-Ukraine»

Projekte "Schule der jungen Führer der Gemeinden" und "Management 24/7"

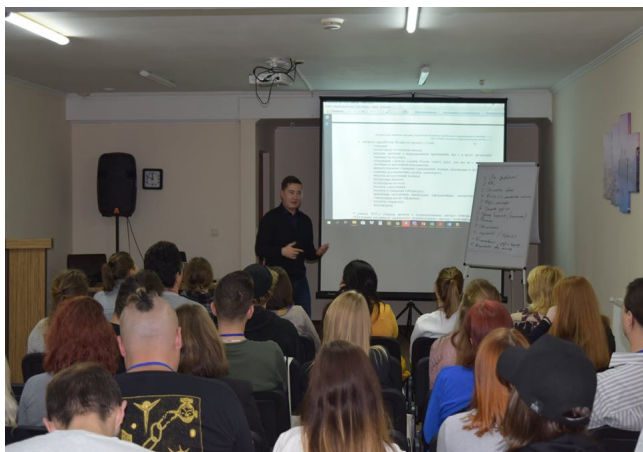
Interview mit Maksym Cherkashyn, Leiter der GO "Bildungs- und Analysezentrum für Gemeindeentwicklung", Deutschen Jugendorganisation, Ternopil

- Maxim, Sie haben umfangreiche Erfahrung in der Projektumsetzung. Heute werden wir über zwei Projekte sprechen, an denen Vertreter deutscher GO aktiv teilgenommen haben. Was ging der Idee solcher Projekte voraus, um die Bedürfnisse der Zielgruppe (Umfragen, Fragebögen usw.) genau zu verstehen?

Jedes Projekt sollte zunächst die Bedürfnisse derjenigen analysieren, für die Sie es implementieren möchten. Dies ist jedoch kein entscheidender Aspekt, es lohnt sich auch, den Kontext der Situation um herum zu untersuchen. Vor dem Start des Projekts „Schule der jungen Führer der Gemeinden“, das unter dem Namen „Öffentliche Verwaltung im Bereich der Jugendpolitik“ durchgeführt wurde, haben wir nicht nur mit Mitarbeitern der Gemeinde und des Gemeinderats gesprochen, um sicherzustellen, dass ein solches Programm nützlich ist. Wir wussten, dass die Reform der Dezentralisierung setzt sich fort, die

Gemeinden mehr Ressourcen erhielten und die Gemeinderäte Abteilungen und Büros für den Umgang mit Jugendlichen einrichteten. Und es ist gut, dass es in den Gemeinden Geld, Infrastruktur und Tarife gibt. Es stellt sich jedoch die Frage: "Wer wird mit den Jugendlichen arbeiten und welche Kompetenzen und Fachkenntnisse haben diese Menschen?"

Deshalb haben wir in diesem Fall gleichzeitig die interne Umgebung (einschließlich der Bedürfnisse der Zielgruppe) und die externe Umgebung analysiert und dabei auf Vorlauf gearbeitet.

In Bezug auf das 24/7-Managementprojekt sollte hier angemerkt werden, dass wir zwar Gemeinden bei der Entwicklung von Entwicklungsstrategien unterstützen, aber festgestellt haben, dass 50-70% der Gemeinden eine der strategischen Entwicklungsrichtungen angeben - Veranstaltungstourismus und Festivals. Es gibt jedoch einen Mangel an Personal in den Gemeinden, das diese Bereiche effektiv umsetzen kann. In Bezug auf das 24/7-Managementprojekt sollte hier angemerkt werden, dass wir zwar Gemeinden bei der Entwicklung von Entwicklungsstrategien unterstützen, aber festgestellt haben, dass 50-70% der Gemeinden eine der strategischen Entwicklungsrichtungen angeben - Veranstaltungstourismus und Festivals. Es gibt jedoch einen Mangel an Personal, das diese Bereiche effektiv umsetzen kann, in den Gemeinden. Sogar in den

Großstädten, in denen 30-50 Millionen UAH für Kultur bereitgestellt werden, gibt es nicht immer Manager, die eine Massenveranstaltung qualitativ organisieren und die Wirksamkeit ihrer Umsetzung bewerten können. Gleichzeitig haben wir die Erfahrung eines der größten Festivals in der Ukraine, "Fine City", gemacht und das Team, das dies tut, beschlossen, sowohl den Gemeinden als auch allen zu helfen, die planen, eine qualitativ hochwertige Großveranstaltung zu organisieren.

- Woher bekommt man das Geld, um die Idee umzusetzen? Welche Zusammenarbeit mit welchen Fonds ist Ihrer Erfahrung nach für GO der Ukraine am produktivsten und am möglichsten?

Zuerst ist es notwendig, eine Idee in Projekt zu entwickeln und das Budget klar zu berechnen. Die Finanzierungsquellen können unterschiedlich sein. Dies sind lokale Behörden, Unternehmen, Stiftungen und Ticketverkäufe für Ihre Veranstaltung. Was mich betrifft, sollten wir uns von der deutschen Finanzierung „lösen“ und mit den in der Ukraine vertretenen Mitteln arbeiten. Aktuelle Wettbewerbe werden vom öffentlichen Raum und der Gruppe veranstaltet. Persönlich empfehle ich die Zusammenarbeit mit dem Ukrainischen Kulturfond, der ein separates Lot für ukrainisch-deutsche Projekte hat. Schließlich lohnt es sich, die Wettbewerbe ständig zu überwachen und mit anderen Stiftungen zusammenzuarbeiten.

- In welchen Phasen der Projektumsetzung hatten Sie die größten Schwierigkeiten? Die besten Möglichkeiten, sie zu lösen.

Tatsächlich gibt es bei richtiger Planung praktisch keine Schwierigkeiten in der Implementierungsphase. Planung ist der Löwenanteil des Projekts, wenn jeder weiß, was und wann er / sie es tun sollte. Daher wird die Position "das geht einfach so" - nicht passieren. Um Brände nicht zu

löschen, ist es besser, alles im Voraus zu planen. Aber fast immer gibt es unvorhergesehene Situationen, die während des Projekts gelöst werden müssen. Daher lohnt es sich, das Projekt nach seiner Fertigstellung zu analysieren und mit dem nächsten abzuschließen.

Zum Beispiel haben sich die Teilnehmer für einige unserer Bildungsprojekte angemeldet, haben nicht an Schulungen teilgenommen, sondern sind zum Mittag- und Abendessen gekommen. Um dies herauszufinden, haben wir begonnen, Personen für das Mittag- und Abendessen mit den Teilnehmern direkt während des Trainings zu registrieren. Es passierte manchmal, die Gemeinde solche Mitglieder registriert haben, die nicht gekommen sind. Dann haben wir einen "wütenden" Brief an die Leitung geschrieben, in dem es heißt, wir würden andere Spender informieren und würden nicht raten, mit ihnen zusammenzuarbeiten. Danach änderte die Leitung seine Einstellung zu den Projekten.

Im Allgemeinen sollte jedes Projekt einzeln angegangen, analysiert werden und man muss Schlussfolgerungen ziehen.

- Die Ergebnisse des Projektes.

Die Ergebnisse sollten das Problem des Projekts lösen. Geben Sie selbst klar an, welche quantitativen und qualitativen Ergebnisse Sie nach dem Projekt erzielen möchten. Es ist besonders wichtig, die Ergebnisse zu erarbeiten, die Sie nach Abschluss des Projekts verwenden

können. Im Projekt „Schule der jungen Führer der Gemeinden“ waren dies beispielsweise die Projekte der Strategie der Entwicklung jedes Teilnehmers und Ratgeber für die Arbeit mit der Jugend der Gemeinden. Nach Abschluss des Projekts hatten die Teilnehmer einen „Fahrplan“ für die Jugendentwicklung in ihren Gemeinden. Und diejenigen, die nicht an dem Projekt teilnahmen, konnten sich durch das Handbuch mit dem Programm vertraut machen und ihr Wissen verbessern.

- Die Realität, die Ergebnisse in das Leben umzusetzen und das erworbene Wissen und die erworbenen Fähigkeiten in einem Jahr weiter zu nutzen - zwei oder mehr?

Dies ist eigentlich der schwierigste Teil des Projekts. Sie können kontrollieren, wie gut die neuen Projektteilnehmer gelernt haben, aber es ist schwierig zu verfolgen, wie die Teilnehmer das Wissen in die Praxis umsetzen. Planen Sie daher bei der Planung der Ergebnisse eines Projekts realistisch, was Sie tatsächlich messen können. Wenn Sie dem Stipendiaten etwas versprechen möchten, geben Sie sich sofort eine Antwort - wie werden Sie die Ergebnisse bewerten?

Vielen Dank für das ausführliche Gespräch.

Das Interview führte Svetlana Zinevich,
Manager des Büros BIZ-Ukraine

Реалізація спільних проєктів Центром національних культур Запорізької обласної універсальної наукової бібліотеки та німецькою спільнотою Запоріжжя

В Запоріжжі вже протягом 30 років діє ГО «Запорізьке міське об'єднання німців «Відродження» та більше 10 років ГО «Молодіжний центр німецької культури «Заммельзуріум», з якими співпрацює та реалізує спільні проєкти Центр національних культур Запорізької обласної універсальної наукової бібліотеки. Прикладом співпраці з ГО «ЗМОН «Відродження» є організація низки художніх виставок, організованих в центрі національних культур: «Таланти німецької спільноти Запоріжжя» (липень 2016), «Літні мотиви у творчості етнічних німців» (серпень 2018), «В очікуванні весни» (лютий 2018), «Німці України: історія та культура» (травень 2019). Остання виставка була організована при сприянні голови Міжнародного товариства німців України "Відергебурт" Володимира Пінковського (Київ).

Цікавим досвідом для нас стало проведення гри моделювання «Спільно до мети» разом з представниками ГО «МЦНК «Заммельзуріум». Гра була розроблена CIVIC ГмБХ – Інститутом міжнародних досліджень та Goethe-Institut в Україні.

На фото : учасники проєкту «Спільно до мети» в Етноселі (вересень 2019)

Перша гра відбулася в жовтні 2019 р. за сприянням Департаменту культури, туризму, національностей та релігії Запорізької обласної державної адміністрації та Асоціації національних меншин Запорізької області в Етноселі (село Геленджик Вільнянського району Запорізької області). У грі брали участь представники різних національних меншин: грецької, татарської, болгарської, єврейської та ін. Вони мали змогу протягом двох днів перевтілитися в різні національності та досягти спільної мети, долаючи соціальні, етнічні, вікові перепони.

Другу гру спільно провели з в грудні 2019 р. в позашкільному навчальному закладі «Центр науково-технічної творчості молоді «Політ» з старшокласниками запорізьких шкіл, які самі виявили бажання взяти участь в цьому проєкті в рамках «Stream канікул». Гра проходила дуже жваво. Молодь представила багато цікавих креативних ідей з приводу побудови спільного дому національних меншин та проєктів, які можуть реалізовуватися на його базі.

На фото : під час «Stream-канікул» школярі беруть участь в грі-моделюванні «Спільно до мети» та розробляють проєкт Дому національних меншин.

Ще один спільний проєкт з ГО «МЦНК «Заммельзуріум» - конкурс творів та малих сценічних форм за мотивами творів братів Грімм до 235-річчя з дня народження Якоба Грімма. Конкурс був анонсований у соціальних мережах, у школах та на радіо «Українське радіо. Запоріжжя». Метою конкурсу було залучення спільноти до кращих фольклорних зразків німецької культури, виявлення та налагодження подальшої співпраці з талановитою молоддю. На розгляд журі були представлені казки, постановки, пісня, інтерактивна постановка з елементами вивчення німецької мови за мотивами казок братів Грімм. На заході, який був присвячений творчості братів Грімм у січні 2020 року, усі присутні мали змогу побачити костюмовані постановки, почути казки та пісні у виконанні молоді позашкільного навчального закладу «Центр науково-технічної творчості молоді «Політ», Відрадянського закладу середньої освіти, танцювального колективу «Джерело», барда Володимира Козеровського, представниці Запорізької обласної громадської організації «Дивосвіт» Павлік Маріанни та інших. Захід відбувся також за підтримки відділу німецька меншина Goethe-Institut в Україні.

На фото : голова Міжнародного товариства німців України "Відергебурт" Володимир Пінковський (Київ), Валентина Баталкіна (Запоріжжя) на виставці «Німці України: історія та культура» (травень 2019).

Центр національних культур планує продовжити співпрацю з німецькою спільнотою Запоріжжя. Досвід реалізації попередніх проєктів засвідчив привабливість інтерактивних форм і саме цими ми будемо керуватися при подальшій роботі. В процесі розробки зараз знаходиться проєкт, покликаний познайомити молодь з найкращими творами сучасних німецьких літературів.

Ольга Назаренко,
Завідувачка відділу
Центр національних культур ЗОУНБ

In Saporischschja seit 30 Jahren funktioniert NGO "Saporischschja Stadtvereinigung der Deutschen" "Wiedergeburt" und seit mehr als 10 Jahren NGO "Jugendzentrum der Deutschen Kultur "Sammelsurium". Zusammen mit dem Zentrum für nationale Kulturen der wissenschaftlichen Gebietsbibliothek in Saporischschja kreiert und realisiert die deutsche Minderheit verschiedene Projekte. Ein Beispiel der Zusammenarbeit mit SGD "Wiedergeburt" ist die Organisation einer Reihe von Kunstausstellungen im Zentrum der nationalen Kulturen: "Talente der deutschen Gemeinde Saporishshja"

(Juli 2016), "Sommermotive in der Arbeit der Volksdeutschen" (August 2018), "Der Frühling kommt". (Februar 2018), "Die Deutschen der Ukraine: Geschichte und Kultur" (Mai 2019). Die letzte Ausstellung wurde bei der Unterstützung von Wolodymyr Pinkovsky, Vorsitzender der Internationalen Gesellschaft der Deutschen der Ukraine "Wiedergeburt" (Kiew) organisiert.

Eine interessante Erfahrung für uns war die Durchführung eines Planspiels "Zusammen ans Ziel" zusammen mit den Mitgliedern des „JZDK "Sammelsurium". Das Plaspiegel wurde von der CIVIC GmbH - Institut für Internationale Bildung und dem

Goethe-Institut in der Ukraine entwickelt.

Das erste Planspiel fand im Oktober 2019 bei der Unterstützung des Departaments für Kultur, Tourismus, Nationalitäten und Religion der Gebietsverwaltung von Saporishsja und der Assoziation der nationalen Minderheiten Gebiet Saporishschja in Ethnoselo (Gelendshyk, Bezirk Wilniansk, Gebiet Saporishshja) statt. An dem Projekt nahmen Vertreter verschiedener Minderheiten teil: Griechen, Tataren, Bulgaren, Juden und andere. Im Laufe von zwei Tagen waren sie zusammen und versuchten, sich in verschiedene Nationalitäten zu inkarnieren und ein gemeinsames Ziel zu erreichen, auch soziale, ethnische und Altersgrenzen zu überwinden.

Das zweite Planspiel wurde im Dezember 2019 gemeinsam mit der außerschulischen Bildungseinrichtung "Zentrum für wissenschaftliche und technische Kreativität der Jugendlichen "Polit" für die Schüler durchgeführt. Die Teilnehmer, die ihren Wunsch äußerten, an diesem Projekt im Rahmen von "Stream-Ferien" teilzunehmen, verbrachten die Zeit sehr interessant. Das Planspiel war sehr lebhaft. Die Jugendlichen präsentierten viele interessante kreative Ideen zum Aufbau eines gemeinsamen Haus für nationale Minderheiten und Projekte, die umgesetzt werden könnten.

Ein weiteres gemeinsames Projekt mit dem JZDK „Sammelsurium“ ist ein Wettbewerb der Werken und kleinen Bühnenformen, das dem 235-jähriges Jubiläum von Jacob Grimm widmete. Der Wettbewerb wurde in sozialen Netzwerken, Schulen und im Radio "Ukrainisches Radio.Saporishshja" anonsiert. Das Ziel des Wettbewerbs war die Interesse zur deutschen Sprache und Kultur zu erwecken. Den Jury wurden verschiedene Märchen, ein Lied, eine interaktive Inszenierung nach den Werken der Gebrüder Grimm präsentiert. Hier konnten alle Teilnehmer ihre Kostüme

zeigen, Märchen und Lieder anhören. Die Jugendlichen der außerschulischen Bildungseinrichtung "Zentrum für wissenschaftliche und technische Kreativität der Jugendlichen "Polit", die Schüler von Widradniwsky und Wolodymyriwsky NWK, die Tanzgruppe "Quelle", ein Barde Wolodymyr Kozеровsky und viele andere präsentierten ihre Aufführungen. Die Veranstaltung wurde auch von der Abteilung für die deutsche Minderheit von Goethe-Institut in der Ukraine unterstützt.

Das Zentrum für nationale Kulturen hat vor, weiter die Zusammenarbeit mit der deutschen Minderheit Saporishshja fortzusetzen. Die Erfahrungen bei der Umsetzung der vorangegangenen Projekte haben die Attraktivität der interaktiven Formulare unter Beweis gestellt, und das werden wir in der zukünftigen Arbeit leiten. Derzeit wird ein Projekt entwickelt, das junge Menschen mit den besten Werken deutscher modernen Schriftsteller bekannt machen

Die Übersetzung ins Deutsche von:
Oleksandr Pavelko,
Leiter des "JZDK "Zammelzurium"

Проекти, які змінюють життя

Робота над різними проектами – це завжди великий виклик. Перед початком проекту, навіть перед появою ідей, ми завжди замислюємось над тим чи зможемо все змогти. Звичайно – ні!

Хороші проекти з'являються тільки у сильній та сталій командній роботі. Якщо у вас хороша команда – половина шляху реалізації проекту подолана.

Наша організація провела у 2019 році 11 локальних, регіональних та міжнародних проектів.

Здається небагато, але все ж, кожен проект ми проживали як певну частинку свого життя.

Час від реалізації самого проекту до написання кінцевого звіту, настає дуже швидко, і деколи замислюємось над тим, що нам не вистачає вражень.

Але існують проекти, які залишають вагомий слід у наших серцях, за словом "проект" завжди стоять люди, учасники та команда.

Один з таких проектів був "Німецька-медіа-природа", який ми реалізували у кінці серпня 2019 року у мальовничих Карпатах.

Фінансування цього проекту ми отримали у рамках конкурсу грантів, який проходив за ініціативи Ради німців України, за підтримки Міністерства внутрішніх справ ФРН через БФ "Товариство Розвитку".

Моєю пристрастю були та залишаються засоби масової інформації і я мрію посилювати у дітей та молоді медіакомпетентність у цей нелегкий час.

Ця тема мені завжди подобалась і участь у численних медіа-воркшопах в Україні та за її межами породила ідею - організувати такий міжрегіональний проект для молоді німецької національності.

Молодь із різних регіонів України протягом 10 днів не тільки вивчала німецьку мову, але й мала можливість відчувати себе у ролі справжніх репортерів, і це все відбувалось на природі. Що може бути кращим?

Для організацій, які займаються збереженням німецької мови та культури в Україні дуже важливо шукати нові можливості для фінансової підтримки своїх проектів.

Організація "Німецька молодь Закарпаття" від початку своєї діяльності співпрацює з низкою партнерів за кордоном.

Завдяки такій співпраці нам вдалось реалізувати вже так давно запланований проект – освітню поїздку для дітей та молоді до Німеччини. Метою такого проекту було не тільки культурно збагатитись та насолодитись різдвяними містами, але й показати молоді та дітям як відбувається навчальний процес у Німеччині, а також налагодити

тіснішу співпрацю з партнерами завдяки спільним концертним програмам, які наші учасники поїздки готували заздалегідь німецькою мовою.

Такі проекти потребують завжди багато часу та терпіння.

Але враження дітей були незабутніми. І після їх безкінечних усмішок всі труднощі зникають.

Ми відвідали і побачили багато, але й продемонстрували свою небайдужість до німецької мови та культури. Всі виступи, які готувала наша група були німецькою мовою.

Отож, моя порада Вам, шановні колеги, експериментуйте завжди з новими ідеями та проектами. Стукайте – і вам відчинять, не чекайте, що хтось знайде кошти та ідеї замість вас, шукайте самі, і все вдасться.

Юлія Тайпс,
Голова ГО

“Німецька молодь Закарпаття”

Projekte, die unser Leben verändern

Die Arbeit an verschiedenen Projekten ist immer eine sehr große Herausforderung. Und vor dem Anfang des Projektes, sogar auch vor der Entstehung der Ideen überlegt man immer, ob man es alleine schaffen kann. Sicher nicht.

Gute Projekte entstehen immer in guter Teamarbeit. Wenn sie ein gutes Team haben, dann sind sie schon den halben Weg der Projektrealisierung gegangen.

Unsere Organisation hat im Jahre 2019 insgesamt 11 lokale, regionale und internationale Projekte durchgeführt.

Das scheint nicht sehr viel zu sein, aber ehrlich gesagt, haben wir jedes Projekt als ein Teil unseres Lebens erlebt.

Die Zeit vom Wettbewerbsantrag bis zum Bericht verläuft immer sehr schnell, sind immer im Hektik.

Aber es gibt Projekte, die einfach ihre Spuren in unseren Herzen für ewig hinterlassen haben. Und hinter den Projekten stehen immer die Menschen, die daran arbeiten oder teilnehmen.

Eines davon ist unser Projekt „Sprache-Medien-Natur“, das wir Ende August 2019 in den Karpaten durchgeführt haben.

Die Finanzierung für dieses Projekt haben wir beim Grant-Wettbewerb, der

vom Rat der Deutschen der Ukraine ausgerufen war, gewonnen.

Meine Leidenschaft sind die Medien und ich möchte die Medienkompetenz bei Kindern und Jugendlichen stärken. Dieses Thema hat mich immer bewegt und meine Teilnahme an verschiedenen Medienworkshops in der Ukraine und im Deutschland hat dazu geführt, dass wir so ein tolles Projekt realisiert haben.

Die Jugendlichen aus den verschiedenen Regionen der Ukraine haben 10 Tagen nicht nur Deutsch gelernt, sondern auch jeden Nachmittag viel über Medienarbeit und die Medienwelt erfahren und sogar selbst die Rolle von Reportern übernommen.

Deutschlernen, sich in die Arbeit von verschiedenen Medien vertiefen und

zugleich in der Natur erholen – was könnte besser sein?

Für die Organisationen, die für die Bewahrung der deutschen Kultur und Sprache arbeiten, ist es immer sehr wichtig neue Quellen und neue Töpfe für die Finanzierung der Organisation zu finden.

Der Verein „Deutsche Jugend Transkarpatiens“ arbeitet schon von Anfang an mit verschiedenen Partner aus dem Ausland. Dank ihrer Unterstützung haben wir im Dezember 2019 ein internationales Projekt realisiert: eine weihnachtliche Jugendreise nach Deutschland. Ehrlich gesagt: die Idee so ein Projekt zu machen, hatten wir schon im Jahre 2017, aber damals hatten wir leider keine finanziellen Möglichkeiten. Aber wir haben uns nicht entmutigen lassen und zwei Jahre später hat es dann geklappt.

Die Planung von diesem Projekt hat sehr viel Zeit und Geduld gebraucht.

Unser Ziel war es nicht nur, deutsche Städte zu besichtigen, sondern auch den Kindern und Jugendlichen das Ausbildungssystem in Deutschland von innen zu zeigen.

Der Besuch und die Teilnahme am Unterricht in den deutschen Schulen zu organisieren war eine sehr große Herausforderung. Dank unserer langjährigen Partner aus der Pfalz – die Arbeitsgruppe „Ukraine Pfalz“ und dank unserem Sprachassistent Sebastian Lins,

haben wir nicht nur zwei deutsche Schulen besucht, sondern uns als echte deutsche Schüler gefühlt.

Unsere Gruppe hat Berlin, Wachstedt, Erfurt, Neustadt und Lachen-Speyerdorf besucht und auch Weihnachtsauftritte gehabt.

Das größte Lob für die Organisation solcher Projekte sind immer die lächelnden Gesichter der Kinder und Jugendlichen.

Mit den Worten: „Oh mein Gott, mein Traum ist in Erfüllung gegangen, ich bin in Berlin“, - ist ein Mädchen unserer Gruppe aus dem Bus ausgestiegen.

Nach solchen Worten vergisst man einfach alles: Stress bei der Planung der Finanzierung, dem Programm und den Theaterstücken (die wir übrigens alle auf Deutsch präsentiert haben) bis zu den schlaflosen Nächten bei der Reise und den Sorgen um die ganze Gruppe.

Nach solchen Worten bleibt nur Freude und Zufriedenheit.

Mein Rat für Sie, liebe Kollegen, wäre: Probieren sie immer etwas Neues! Klopfen Sie und es wird Ihnen geöffnet! Warten sie nicht, dass jemand einen großen Beutel voller Geld für Ihre Ideen bringt, suchen Sie selbst und alles wird gelingen.

Yuliia Taipis,
Leiterin der Organisation
„Deutsche Jugend in Transkarpatien“

Развиваемся вместе!

Уже много лет Херсонский городской центр немецкой культуры работает для этнических немцев нашего города и области. Благодаря поддержке МВД ФРГ через БФ «Общество Развития» Германии были осуществлены много различных проектов. Но наш центр не стоит на месте, и мы все время стремимся к чему-то новому. К нам приходит много людей, которые любят немецкий язык и культуру, им интересна история и обычаи Германии. И мы стараемся самосовершенствоваться и улучшать нашу организацию и его деятельность.

В Центре происходит много встреч с людьми, которым не безразлична судьба нашей организации, которые готовы помочь нам расти и развиваться. Одна из таких встреч была с господином Хельмутом Шрайнером, она привела к тому, что у нашей организации теперь есть большой друг и меценат. Он не только предоставил нам здание, но и всячески поддерживает нашу деятельность. А она у нас довольно таки широкая: это и курсы немецкого языка, школа третьего возраста, кружки, семинары, различные проекты, сотрудничество с общественными и государственными организациями.

Одним из наших партнеров является Гете-Институт в Украине, который проводит много интересных и полезных семинаров для учителей нашего центра, а так же участников проектов и языковых курсов. В результате этого сотрудничества в этом году, например, по инициативе членов нашей организации и при поддержке языкового ассистента от Гете-института Луизы Вичел были организованы курсы рисования и выпечки при нашем центре. Луиза познакомила нас с немецкой кухней, с их праздниками и обычаями. Совместная работа позволяет нам

стать центром не только для этнических немцев, но и для всех тех, кто неравнодушен к немецкому языку и культуре.

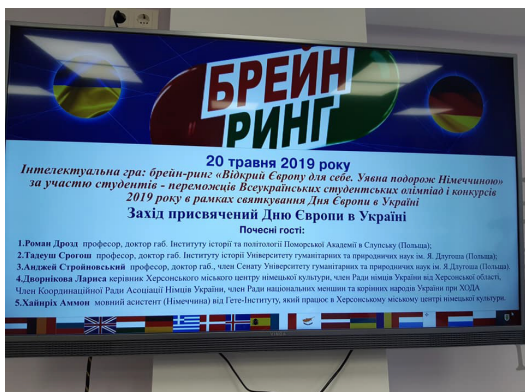
В прошлом году инициативной группой нашего центра были успешно осуществлены мини-экспедиции по Херсонской области, в частности в г. Берислав и бывшие немецкие колонии Змиевка и Аскания Нова. В ходе этих поездок был собран фото и документальные материалы, связанные с историей немецкой нации на этих землях, познакомились с их традициями и культурой, и записали уникальные жизненные истории. Особенно хочется отметить личный вклад наших активистов, благодаря которому наш центр смог достойно представить немецкие рукодельные работы на фестивале «Гобелен-Фест» (Аскания-Нова) и продемонстрировать прекрасное творчество членов нашей организации.

Немецкий центр сотрудничает также с многими учебными заведениями Херсона: мы являемся соучредителями Всеукраинской студенческой научно-практической конференции «Иностранные языки в современном коммуникативном пространстве» в Херсонском национальном техническом университете и ежегодной страноведческой викторины «Неизвестная Германия». Наш филиал в этом университете активно участвует в организации и проведении самых разнообразных мероприятий, начиная от благотворительных рождественских ярмарок и заканчивая семинарами, которые проводят лекторы от Немецкой службы академического обмена (DAAD) и языковые ассистенты от Гете-Института.

Совместно с Херсонском государственным университетом, наш центр провел брейн-ринг, посвященный культуре и истории Германии, а с учениками Академического лицея им. А.В. Мишукова проводили «Ярмарку знаний» и немецкое Рождество. И уже, традиционно, проводим ежегодно конкурс рождественских календарей среди школ, где преподают немецкий язык.

Городские и областные власти – наши традиционные партнеры, с удовольствием приглашают творческую и талантливую молодежь Центра поучаствовать в мероприятиях города, в фестивалях, парадах и концертах. Так, к примеру, уже стало традиционным участие нашего центра в ежегодных общегородских празднованиях Дня Европы, на котором мы рассказываем о деятельности нашего центра, демонстрируем предметы быта этнических немцев, национальную одежду, результаты наших исследовательских проектов по сохранению истории немецкой нации на Херсонской земле. В этом плане мы уже много лет сотрудничаем с Херсонским городским краеведческим музеем и Херсонской областной научной универсальной библиотекой им. О. Гончара, где периодически проводим тематические выставки, встречи и семинары.

Немецкий центр г. Херсона готов и дальше сотрудничать со всеми организациями, которые пропагандируют немецкую культуру.

И хочется отметить, что благодаря членам нашего центра, всем неравнодушным и активным людям, всем, кому интересно изучать немецкий язык и культуру, Херсонский центр немецкой культуры будет расти и развиваться дальше.

Лариса Дворникова,
Член СНУ, ХГЦНК,
Руководитель ХГЦНУ

Zur gemeinsamen Entwicklung!

Das Stadtzentrum der deutschen Kultur von Cherson arbeitet seit vielen Jahren für ethnische Deutsche in unserer Stadt und Region. Dank der Unterstützung des Bundesministeriums des Innern für Bau und Heimat wurden verschiedene Projekte durch den Wohltätigkeitsfonds „Gesellschaft für Entwicklung“ durchgeführt. Aber unser Zentrum steht nicht still und wir streben immer nach etwas Neuem. Viele Menschen kommen zu uns, die die deutsche Sprache und Kultur lieben und sich für die Geschichte und Bräuche Deutschlands interessieren. Und wir versuchen, uns selbst und unsere Organisation und ihre Aktivitäten zu verbessern.

Das Zentrum tritt mit Menschen in Kontakt, denen das Schicksal unserer Organisation nicht gleichgültig ist und die bereit sind, uns beim Wachstum und der Entwicklung zu helfen. Eines dieser Treffen war mit Herrn Helmut Schreiner. Es führte dazu, dass unsere Organisation jetzt einen großartigen Freund und Philanthrop hat. Er hat uns nicht nur ein Gebäude zur Verfügung gestellt, sondern auch unsere Aktivitäten immerzu unterstützt. Der Tätigkeitsumfang ist bei uns breit: Deutschkurse, die Schule des dritten Alters, Zirkel, Seminare, verschiedene Projekte, die Zusammenarbeit mit öffentlichen und staatlichen Organisationen.

Einer unserer Partner ist das Goethe-Institut in der Ukraine, das viele interessante und nützliche Seminare für Lehrkräfte unseres Zentrums sowie für Teilnehmer an Projekten und Sprachkursen veranstaltet. Als Ergebnis dieser Zusammenarbeit wurden in diesem Jahr beispielsweise auf Initiative von Mitgliedern unserer Organisation und mit Unterstützung der Sprachassistentin des Goethe-Instituts, Luise Witschel, Mal- und Backkurse in unserem Zentrum organisiert.

Luise stellte uns die deutsche Küche, deutsche Feiertage und Bräuche vor. Die gemeinsame Arbeit ermöglicht es uns, ein Zentrum nicht nur für ethnische Deutsche zu werden, sondern auch für alle jene, denen die deutsche Sprache und Kultur nicht gleichgültig ist.

Im vergangenen Jahr hat die Initiativgruppe unseres Zentrums erfolgreich Mini-Expeditionen innerhalb der Chersoner Region durchgeführt, insbesondere in die Stadt Berislav und in die ehemaligen deutschen Kolonien Smijiwka und Askania Nova. Während dieser Reisen wurden Fotos und Dokumentationsmaterialien gesammelt, die sich auf die Geschichte der deutschen Nation in diesen Ländern beziehen und es ermöglichen, ihre heimischen Traditionen und Kultur kennenzulernen. Zudem wurden einzigartige Lebensgeschichten festgehalten. Ich möchte besonders auf den persönlichen Beitrag unserer Aktivisten hinweisen, dank denen unser Zentrum in der Lage war, deutsche Handwerksarbeiten beim Festival „Gobelin-Fest“ in Askania-Nova angemessen zu präsentieren und die wunderbare Kreativität unserer Organisationsmitglieder zu demonstrieren.

Das deutsche Zentrum kooperiert auch mit verschiedenen Bildungseinrichtungen von Cherson: Wir sind Mitbegründer der wissenschaftlich-praktischen Studentenkonferenz „Fremdsprachen im modernen Kommunikationsraum“ an der Nationalen Technischen Universität von Cherson und des jährlichen Landeskunde-Quizzes „Unbekanntes Deutschland“. Unser Jugendzentrum an dieser Universität ist aktiv an der Organisation und Durchführung einer Vielzahl von Veranstaltungen beteiligt, wie wohltätigen Weihnachtsmärkten oder Seminaren, die von Lektoren des Deutschen Akademischen Austauschdienstes (DAAD) und Sprachassistenten des Goethe-Instituts durchgeführt werden.

Zusammen mit der Staatlichen Universität von Cherson veranstaltete unser Zentrum ein „Mindfight-Spiel“, das der Kultur und Geschichte Deutschlands gewidmet war, und für die Schüler des akademischen A.V. Mischukow-Lyzeums organisierten wir die "Wissensmesse" und deutsches Weihnachten. Und wie jedes Jahr veranstalteten wir einen Adventskalender- Wettbewerb zwischen den Schulen, in denen Deutsch unterrichtet wird.

Unsere traditionellen Partner - Stadt- und Regionalbehörden – freuen sich, unsere kreative und talentierte Jugend zur Teilnahme an Veranstaltungen,

Festivals, Festzügen und Konzerten in der Stadt einzuladen. So ist beispielsweise die Teilnahme unseres Zentrums an den jährlichen stadtweiten Feierlichkeiten zum Europatag bereits zur Tradition geworden, wo wir über die Aktivitäten unseres Zentrums erzählen, Nationaltrachten und Haushaltsgegenstände ethnischer Deutscher und die Ergebnisse unserer Forschungsprojekte zur Erhaltung der Geschichte der deutschen Nation im Chersoner Gebiet demonstrieren.

Aus diesem Grund arbeiten wir seit vielen Jahren mit dem Landeskundemuseum von Cherson und mit der wissenschaftlichen O. Gonchar-Gebietsbibliothek zusammen, wo wir regelmäßig thematische Ausstellungen, Tagungen und Seminare durchführen.

Das deutsche Zentrum von Cherson wünscht sich von Herzen, weiterhin mit allen Organisationen zusammenzuarbeiten, die die deutsche Kultur fördern.

Zuletzt möchte ich betonen, dass dank der Mitglieder unseres Zentrums und allen Menschen, die daran interessiert sind, die deutsche Sprache und Kultur kennenzulernen, das Stadtzentrum der deutschen Kultur von Cherson wachsen, sich weiterentwickeln und allen Freude bringen wird.

Die Übersetzung ins Deutsche von:
Yuliia Bogdan
Deutschlehrerin

Сторінками нашої історії

Die alte Sage über die Stromschnellen des Dnjeprs und die Entstehung von Kremenchuk

Vor langer Zeit, als die Erde noch reich an Wunder war und unter den Leuten uralte Wesen und Geister lebten, als der Dnjepr, der von den anderen Völkern Borysthenes genannt wurde, die südlichen und nördlichen Meere miteinander verband, lebten wunderliche Meereswesen, wie etwa Ochsenwale, die unsere Vorfäter Wologory* nannten.

Wologory waren riesengroße Mischwesen aus Wal und Ochse. Die hatten Ochsenrumpfe, Walschwänze und gebogene Hörner. Die waren sehr stark und verfügten über Zauberkraft. Zwischen den Hörnern leuchtete ein Stern. Genau das Sternlicht machte den Blick dieses Wunderwesens magisch. Jeder ließ unter diesem Blick seinen Willen sinken, egal ob das ein Mensch oder ein Tier war. Deswegen hatten Wologory keine Feinde. Auch von ganz alleine waren sie ganz kirre.

Im Sommer weideten die Wologory in den nördlichen Meeren und im Winter kehrten sie durch Borysthenes in die südlichen Meere zurück. Im Frühling mussten sie zurück in den Norden und genau die brachen das dicke Borystheneseis. Erst danach kamen die Vögel zurück und der Frühling begann. Tausende Jahre war ihr Weg ununterbrochen.

Aber als in den südlichen Ländern die Götter des Olymps mächtig wurden, geschah Folgendes...

Zeus, der mächtigste der olympischen Götter und Herrscher über Blitz und Donner, nebenbei auch ein bekannter Frauenheld und der Vater von vielen Königinnen und Halbgöttern, ließ sich zum wiederholten Male von einer irdischen

Schönheit mitreißen. Sie war die Tochter des phönizischen Königs und hieß Europa. Diese Jungfer war unbezwingbar. Dadurch wurde die Leidenschaft von Zeus nur stärker. Er erschien vor ihr als junger schöner Mann, als weißer Schwan oder als mächtiger Adler, aber alles war umsonst. Da seiner Frau Hera, Muttergöttin, sein Wesen ganz gut bekannt war, war sie ihm immer einen Schritt voraus. Sobald der Versucher vor der begehrten Schönheit erschien, war Hera gleich zur Stelle, ohne aufzufallen. Sie verschleierte Europas Blick, wodurch alles, worauf Europas Blick fiel, an Schönheit verlor. Zeus blieb ratlos vor dem wunderschönen Mädchen und Hera freute sich über ihren süßen Sieg.

*(vom ukr. «воли»- Ochsen und ukr. «гори»- Berge)

Einmal, als sich Zeus auf dem Heimweg von den Phönizischen Ufern zum Olymp über dem Meer befand, sichtete er riesige Wesen, die im Meer schwammen. Das waren Wologory. Da ihm ihre Zauberkraft bekannt war, verwandelte er sich in einen von ihnen.

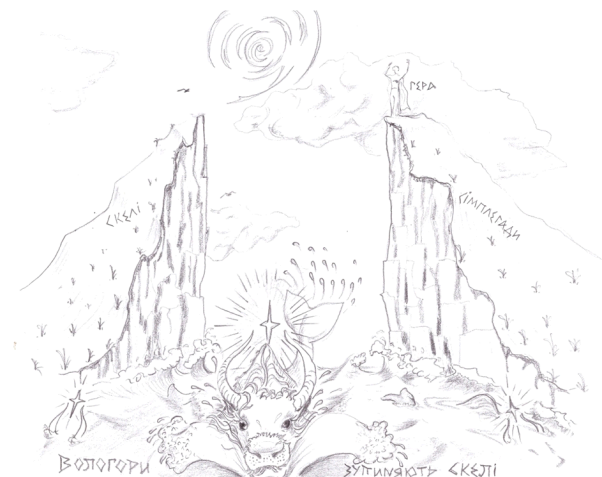
Ihren Sieg genießend, blieb Hera noch bei Europa und erfreute sich an der irdischen Schönheit. Sie balsamierte Europas Haare mit berausenden Düften und bestrich ihren Körper mit magischen Ölen. Dadurch wurde ihr Körper warmen rosa Marmor gleich. Gold, Edelsteine und teure Stoffe machten die Schönheit der Jungfer überwältigend. Göttinnen des Olymps waren normalerweise sehr eifersüchtig auf die Schönheit anderer, vor allem auf die Schönheit der sterblichen Frauen, aber Hera wollte, dass Zeus noch mehr an seiner Lüsternheit litt.

Vom Meer wehte zur gleichen Zeit das mächtige Gebrüll der Wologory in die Gemächer des Palastes herüber. Alle eilten an das Meeresufer, um sich die erstaunlichen Meereswesen anzuschauen. Dicht an das Meer kam auch Europa. Und Hera stand ganz nah hinter ihr. Es sah so aus, als ob ganze Inseln im Meer, untergehend und wieder an die Oberfläche kommend, umherschwammen.

Währenddessen alle begeistert die riesigen Wesen beobachteten, erschien einer von ihnen am Ufer. Er richtete sich zu seiner vollen Größe auf und gab einen Lockruf von sich. Das war göttliches Schauspiel. Europa sah auf diesen Wologor, und er sah genau auf sie. Hera begriff gleich, dass sie vor ihrem Mann standen, aber der Zauberstein zwischen den gebogenen Hörnern des Wologores raubte ihren Willen. Die Frau von Zeus konnte nur beobachten, wie Europa von der Schönheit des himmlischen Geschöpfes begeistert, den Wologor wie ein riesengroßes Schiff bestieg. Gemeinsam schwammen sie vom Ufer weg in die Ferne. Noch lange ergötzten sich die Leute an diesem Schauspiel und realisierten nicht, dass der Wologor die Tochter des Königs entführte. Und Hera konnte Zeus nicht von diesem Ehebruch abhalten.

Sie wollte sich aber an den Wologoryn für ihre Niederlage rächen. Vorerst beschloss sie ihre Sommerweiden in den südlichen Meeren wegzunehmen, indem sie die Meeresstraße sperrt. Sobald die Wologory sich dieser Meeresstraße näherten, warf Hera ihren Fingerring zwischen die Felsen und sie begannen den Weg für die Wologory zu versperren. Aber die Wologory schauten nur auf diese Felsen und die Göttin gab nach. Die Felsen erstarrten. Die Meerestiere führten ihre Reise fort. Hinter ihnen stießen die Felsen aneinander, sogar die Erde erbebt und das Meer warf hohe Wellen. Aber das konnte man nicht mit der Wut der Göttin vergleichen. Sie verhexte die Felsen, sodass sie für alle Ewigkeit aufeinanderstoßen und alles in Stücke treten, was dazwischengerät. Sehr viele Schiffe fanden dort ihr Ende, bis es den ruhmvollen Argonauten gelang, diesen gefährlichen Weg zu durchqueren. Erst danach endete die Wut der Göttin und die Felsen standen still.

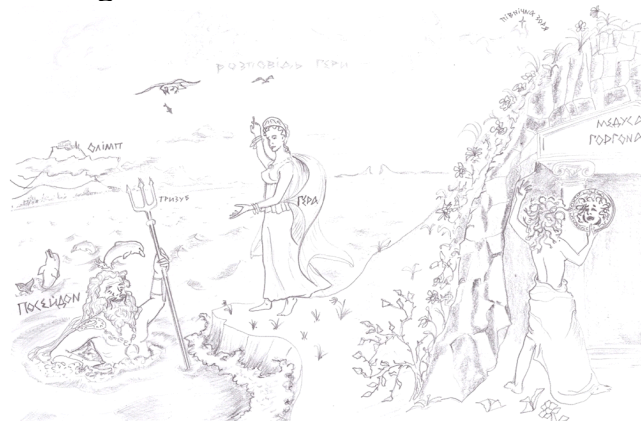

Die Wology schwammen durch das Meer in den Norden, zum Dnepr weiter. Mehrmals wollte Hera die verhassten Wunderwesen zum Halten bringen, aber jedes Mal verlor sie ihren Willen.

Dann wendete sich Hera an Poseidon, damit er die Wology mit seiner Kraft bestrafe, weil sie doch in seinem Reich lebten. Als ihm zu Ohren kam, dass sich seine Schwester an den Wologyn rächen wollte, brach er in Lachen aus und antwortete entschlossen, dass das nicht die Schuld der Wology war und wenn es nicht ihre Schuld war, dann gibt es auch keinen Grund, sie zu bestrafen.

Hera war wütend. Aber sie wusste schon ganz genau, wer sich an ihrer Stelle, sowohl an den Wologyn als auch ihrem Herrn, der genau so ein Frauenheld, wie sein Bruder war, rächen sollte.

Einmal hat Poseidon tief ins Auge der Tochter des Königs vom stürmischen Gewässer Phorkys und des Meerungeheuers Keto - Medusa Gorgona geschaut. Sie war eine betörende Schönheit. Am meisten brachten ihre wunderschönen Haare alle Männer in Aufregung. Poseidon wollte Medusa in seine Gewalt bringen, aber Medusa floh zu Athene, um um ihre Schirmherrschaft zu bitten. Athene wollte ihr aber keinen Schutz bieten. Sie beneidete Medusa Gorgona um ihre wunderschönen Haare, deswegen verwandelte sie diese in ein Ungeheuer mit Schlangenhaaren. Medusa Gorgona hatte viele Gründe, um sich an Poseidon zu rächen und stimmte Heras Vorschlag freudig zu.

Als Gorgona die Wology einholte, bewegten sie sich gerade auf dem Dnepr Richtung Süden und brachen das dicke Eis mit ihren Hörnern und Hufen. Natürlich warnte Hera Medusa Gorgona vor ihrer Zauberkraft. Medusa wartete auf günstigen Wind. Als der größte und mächtigste Wologor sich von den anderen Wologyn entfernte, stellte sich Gorgona vor ihn und sah ihn starr an. Der Wologor verbohrt sich mit seinen Hörnern in den Eispanzer des Dnepr, um es zu brechen, da trafen sich ihre Blicke...

Allen war die Kraft von Medusa Gorgona bekannt. Aber der Wologor war so mächtig, dass ihn ihr Anblick nicht gleich zu Stein erstarren ließ. Auch der Wille von Medusa Gorgona sank unter dem Zauberblick des Wologors. Letztlich verlöschte der Stern vom Wologor. Das Eis hielt die Wologormasse nicht aus und zerbarst.

Das tausendjährige Wesen erstarrte, versteinerte und blieb als eine Insel mitten im Flussbett des Dnjeprs. Der größte Wologor wurde eine der größten Inseln im Dnepr, die später Chortzyja genannt wurde.

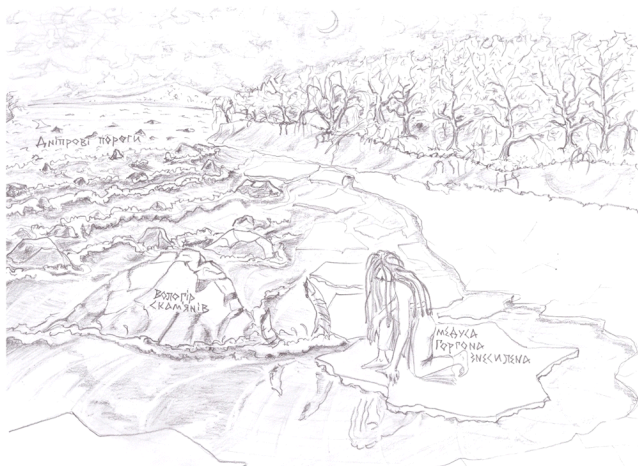
Dieser Vorfall bewog die Wology rasend vor Wut auf den Verursacher loszugehen. Es schien, als ob sogar der vereiste Dnepr aufbrauste, als die vielen Wology auf Medusa Gorgona losgingen. Die hatte noch Kräfte und verwandelte einen nach dem anderen in Steinhäufen. Der Ansturm der Wology war so stark, dass sie auch versteinert noch eine Weile weiter schwammen,

zerbrachen und erst danach im Dnjepr versanken. So entstanden die Stromschnellen des Dnjeprs. Von da an bis vor kurzem zerbarsten und versanken in seinem reißenden Gewässer Kähne und Schiffe, und waghalsige Weltenbummler fanden ein nasses Grab.

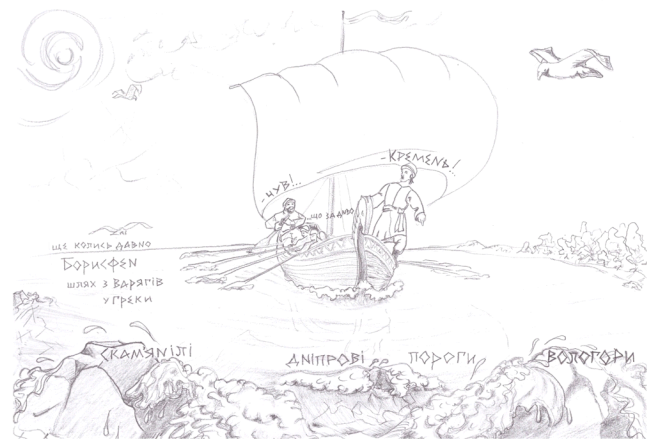
Die erschöpfte Medusa Gorgona floh. Sie war nicht in der Lage allen Wologoryn zu widerstehen. Sie ließ sich aber weiter von dem Gedanken leiten, alle Wologory zu vernichten. Die Unholdin sammelte Kräfte, stellte sich zum zweiten Mal den Wologoryn, aber ein bisschen weiter den Fluss hinauf.

Als die Wologory die Stärksten verloren, kam ihnen die Erkenntnis, dass sie ihre Kräfte vereinigen müssen. Darum machten sie sich auf den Weg und schoben sich alle zusammen, Seite an Seite. Sie blieben auch nicht stehen, als ihnen wieder auf ihrem ewiglichen Weg Medusa Gorgona begegnete. Sie gingen weiter bis auch der letzte von ihnen zu Stein verwandelt wurde und sich auf den Grund des Dnjeprs zu den anderen Steinen legte. Sie bilden heute die sogenannten Feuersteinstromschnellen.

Die erschöpfte Medusa Gorgona eilte in ihre Höhle zurück, damit sich die Götter für ihre böse Tat nicht an ihr rächen konnten. Sowohl Zeus und Poseidon, als auch die anderen Götter des Olympos waren dadurch sehr betrübt. Alle wendeten sich völlig von ihr ab. Ihr Schicksal war den Göttern bereits bekannt.

Am Dnepr herrschte dennoch schon der Frühling. Flussauf- und Flussabwärts schwammen Fischerboote und Seehandelsschiffe aus vieler Herren Länder, die Boote der Waräger, die sich in Marsch setzten. Zum Erstaunen aller kamen inmitten des Dnjeprs da, wo das Wasser immer klar und breit war, fast unwegsame brausende Stromschnellen zum Vorschein. Aus dem Wasser ragten Steine und manchmal sogar ganze Felsen. Unter dem Wasser tarnten sich teuflische Steine, um die das Wasser brauste. Nicht gleich verstanden die Leute, was für ein Wunder das war und wie man den Fluss gefahrenfrei befahren kann. Die Steine schon von weitem erblickend, warnten Reisende ihre Steuermänner «Feuerstein!» (vom ukr. «кремень» - Feuerstein), die auf den Ruf «Ich hab gehört!» (vom ukr. «чув» - Ich habe gehört.) antworteten und ihre Boote ans andere Ufer ruderten, um die gefährlichen Stromschnellen zu umfahren. Die Menschen mussten die Boote entladen und ihre Waren teilweise auf den Händen oder hinter sich her schleifend tragen.

Ob sie wollten oder nicht Händler, Krieger und andere Reisende gingen hier für einen oder mehrere Tage an Land. Zuerst wurde da eine Hütte für die erschöpften Reisenden gebaut, damit sie sich erholen konnten. Später wurde eine ganze Siedlung gebaut. Um sich nicht nur vor Unwetter, vor strömendem Regen und vor wildem Wind, sondern auch vor Räubern, die ganz genau wussten, dass

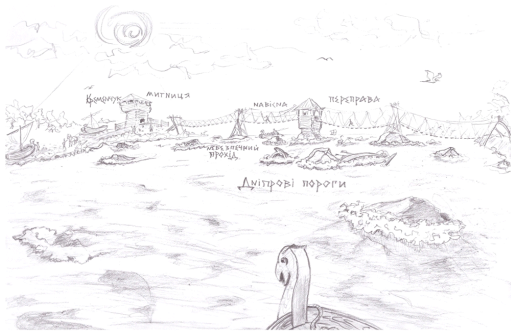

da man leichte Beute finden kann, zu schützen, wurde eine kleine Burg errichtet. Schnell entschlossen nannte man diesen Ort Kremenschuk. Niemand fragte nach, was für eine Stadt das ist und wo sie liegt. Allen war bekannt, dass Kremenschuk der Ort ist, wo sich die Stromschnellen, die Überfahrt und kleine Burg befanden.

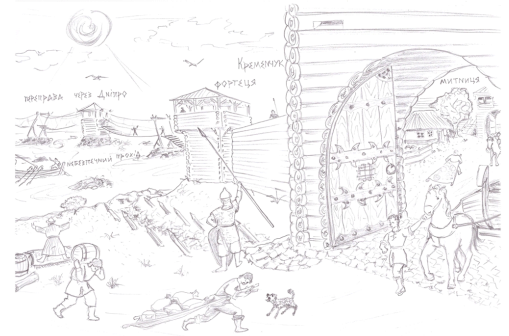
Die Menschen lebten vom Fischen am Dnjepr, vom Ackerbau und Viehzucht, das wichtigste Geschäft aber war Seehandelsschiffe und Boote von Fürsten durch die Stromschnellen zu führen. Es gab in Kremenschuk auch solche Könner, die Schiffe und Boote gefahrenfrei durch nur ihnen allein bekannten Flussarm zwischen Felsen und blinde Klippe führen konnten. Für diese Leistungen wurde auch entsprechende Entlohnung gefordert. Wenn eines der Schiffe durch die Stromschnellen musste, waren keine gleichgültigen Menschen am Ufer zu sehen.

Es gab aber solche, die zu geizig waren, einem einheimischen Mann das Ruder zu übergeben. Echte Erbsenzähler trugen schleifend ihre Waren und ihre Boote. Sie mussten die Boote dann über einen Weg tragen, der ausgereicht durch die ganze Stadt führte. Die Leute lachten aus vollem Hals über diese Geizkragen und neckten sie. Um sich nicht zu blamieren, nahmen die Händler, die Angst hatten, seine Waren zu verlieren, Pferdewagen in Sold und gelangten so wieder an das stille Wasser am anderen Ende der Stromschnellen.

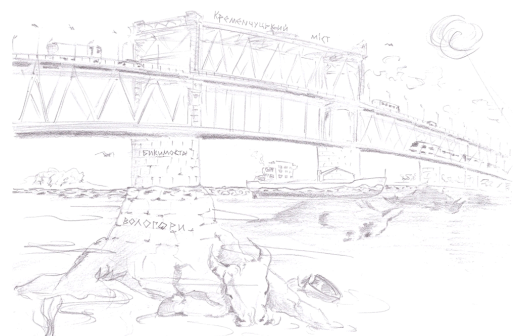
Da, wo einmal das Leben der wunderlichen Wesen, der Wologory endete, da entstand nicht nur der

Dnjeprwirbel, sondern auch ein echter Menschenwirbel. Seit eh und je heißt dieser Ort Kremenschuk. Viele Sagen berichten über seine Geschichte: Sagen über den Apostel Andreas, über den Kosak Kremin, über den Hecht aus Kremenschuk, aber die Sage über die Wologory und Medusa Gorgona bleibt in der Stadtchronik die Erste, weil hier alles seinen Anfang nahm.

Späterhin setzte man die Stromschnellen unter tiefes Wasser. Der Weg war nicht mehr so gefährlich. Nur inmitten des Dnjeprs sind noch etliche Felsblöcke zu sehen. Manche fragen aus Neugier: „Was für Steine sind da im Wasser?“. Genau für diese Wissbegierigen ist diese Sage. Ein Stück flussabwärts steht die Brücke von Kremenschuk. Ihre Pfeiler nennt man auf Ukrainisch Ochsen (Bahntagewerke). Wenn das die Wasserochsen sind, dann heißen auch sie Wologory. Unter dem Wasser liegen uralte versteinerte wunderliche Riesenwesen. Ihre Kraft stärkt das Menschenwerk. An diesem Ort wächst das Gute und alles Böse verliert seine Kraft, wird vom Wasser davongetragen und verlässt Kremenschuk.

So war es. So ist es. Und so wird es immer sein

Автором легенди українською мовою про виникнення Кременчука є кременчужанин, актор та режисер, директор міського палацу культури ім. Петровського, Ситник Сергій Михайлович, а перекладачем на німецьку мову Вельбицька Світлана. Сергій Михайлович займає активну громадянську позицію у сфері налагодження міжнародних зв'язків, у тому числі з Німеччиною, серед діячів мистецтв, творчих та театральних колективів. В рамках своєї роботи на цих теренах Сергій Михайлович звер-

нувся до нашого центру німецької культури з проханням перекласти твір про Кременчук на німецьку мову. Тож даний твір є прикладом співпраці ЦНК та діячів громадськості в рамках культурної проектної роботи, що сприяє налагодженню зв'язків з громадськістю, позитивно впливає на імідж ЦНК та популяризує німецьку мову.

Світлана Вельбицька,
Голова ГО "Кременчуцьке товариство
німців "Відергебурт"

Исторический клуб в Киеве

*Мы помним поруганных здесь и убитых,
Мы знаем фамилии их палачей!
Никто не забыт и ничто не забыто,
Из прошлых трагических дней и ночей!*

В Киевском Центре немецкой культуры „WIDERSTRAHL“ вот уже несколько лет активно работает Исторический клуб, как один из проектов «Школы третьего возраста». Основными участниками клуба являются ветераны. Но рады мы и проявляющим интерес молодым людям, которые стремятся углубить свои познания в области истории этнических немцев, их развитие и достижения в различных отраслях народного хозяйства, а также роль и место своей семьи, дорогих дедушек и бабушек в становлении нового суверенного государства - УКРАИНЫ. Наша молодёжь интересуется не только историей семьи, но и сохранением немецких обычаев и традиций, сбережением национальной идентичности. Мы предлагаем им оформить семейные альбомы, поднять старинные документы и фотографии, собрать ценные реликвии. Находим утерянные архивные документы, консультируем по составлению генеалогического древа своей семьи.

Марина Цветаева

В работе исторического клуба принимают участие два кандидата наук, доценты; один доктор наук, профессор; два Заслуженных деятеля; Лауреат Госпремии, талантливый кинорежиссёр, известная архитектор, педагоги, врачи и другие ИТР почтенного возраста. Наши сеньоры трепетно берегут и передают эстафету немецких традиций, немецкой одежды и кухни, отмечают все важнейшие даты в истории немецкого и украинского народов. Организуют День памяти ушедших друзей, которые оставили по себе светлую память в жизни немецкой общины.

Занятия группы проводим в комнате – музее этнических немцев. Здесь богатая библиотека по истории немцев всех регионов Украины: колоний Волыни и Галиции, селений бывшей Черниговской губернии, Киевской и Житомирской областей, Днепропетровской области и Запорожья, а также многочисленных поселений Юга Украины – Одесской, Херсонской и Николаевской областей, Бессарабии.

Среди книг есть редкие издания Украины, России, Германии, Казахстана. Многие наши гости дарят свои сочинения, справочные материалы, преподносят личные книги с дарственной надписью.

Важной задачей исторического клуба является работа в разных архивах Украины, поиск архивно–уголовных дел украинских, польских, русских, латышских немцев, арестованных и репрессированных в 1937 – 1941-х гг. на Украине. Только за последнее время мы восстановили свыше 2000-х забытых имён. О, какие это имена! Видные учёные, военачальники, представители медицины, педагогики, журналистики, архитектуры... Порой до глубины души становится обидно, когда находим уникальное дело известного человека, а показать его некому: ни наследников, ни родственников уже не осталось. Даже свидетельство о реабилитации некому вручить!

В Киевском музее ЦНК: планирование клубных мероприятий.

Особое место в музее занимают папки с материалами биографий выдающихся киевлян, немцев по происхождению. Их дети и внуки собрали интереснейшую информацию о своих предках, иллюстрируя её семейными фото, важными документами и генеалогическим деревом. Некоторые фамилии очень известных людей изображены деревом семьи на стендах. У гостей из ФРГ это вызывает живой интерес.

В минувшем году в Лейпцигском доме г.Киева прошёл Вечер-реквием **«Память ради будущего»**. Его провела профессор Л.А. Комарова. Тут представлены новые исторические документы, архивные находки, демонстрировались хроникальные видеок cadры из жизни и деятельности местных немцев. Особенно трогательно смотрелись сюжеты о репрессированных лицах, у которых остались наследники: дети и внуки выходили на сцену, делились своими горькими воспоминаниями, заветом родителей, передавая тем самым историческую эстафету молодому поколению.

На фото (слева на право): директор ЦНК Л.Ф. Коваленко-Шнайдер, рук. исторического клуба А.С. Колос, рук. польской общины Л. Нижинска

А молодёжь наша немецкоязычная – творческая. Для неё организуем всевозможные семинары, тренинги, воркшопы, фандрайзинг. Более всего активистов в языковых проектах: изучение немецкого языка, его совершенствование объединяет многих ребят. И хотя некоторые из них потом уезжают, память о благодатной земле -- Родине их предков, Украине, надолго останется и не раз откликнется ностальгией...

Анатолий Колос,
руководитель исторического клуба
ЦНК «Widerstrahl»
г.Киев

Der Historische Club in Kiew

*Мы помним поруганных здесь и убитых,
Мы знаем фамилии их палачей!
Никто не забыт и ничто не забыто,
Из прошлых трагических дней и ночей!*

Марина Цветаева

Das Kiewer Zentrum für deutsche Kultur „WIDERSTRAHL“ betreibt seit mehreren Jahren aktiv den Historischen Club als eines der Projekte der „Schule des dritten Alters“. Die Hauptmitglieder des Clubs sind Veteranen. Wir freuen uns aber auch über die interessierten Jugendlichen, die ihr Wissen auf dem Gebiet der Geschichte der ethnischen Deutschen, ihre Entwicklung und Leistungen in verschiedenen Bereichen der Volkswirtschaft sowie die Rolle und den Platz ihrer Familie, lieber Großväter und Großmütter bei der Bildung eines neuen souveränen Staates - der UKRAINE - vertiefen wollen. Unsere Jugend interessiert sich nicht nur für die Geschichte ihrer Familie, sondern auch für die Bewahrung deutscher Bräuche und Traditionen und der nationalen Identität. Wir bieten ihnen eine Gelegenheit an, Familienalben zu machen, nach alten Dokumente und Fotos zu suchen und wertvolle Relikte zu sammeln. Wir finden für sie verlorene Archivdokumente, wir beraten sie bei der Erstellung des Stammbaums Ihrer Familie.

Zwei Doktoren und Dozenten, ein Doktor und Professor, zwei geehrte Arbeiter, ein Preisträger des Staatspreises, ein talentierter Filmemacher, eine bekannte Architektin, Lehrer, Ärzte und andere Ingenieure von respektablem Alter nehmen an der Arbeit des historischen Clubs teil. Unsere Senioren schätzen und geben den Stab der deutschen Traditionen, der deutschen Kleidung und der deutschen Küche weiter und feiern alle wichtigen Daten in der Geschichte der deutschen und ukrainischen Völker. Darüber hinaus sie organisieren das Gedenken an die

verstorbenen Freunde, die im Leben der deutschen Gemeinschaft eine glänzende Erinnerung hinterlassen haben.

Der Unterricht findet in einem Raum statt, das als das Museum der ethnischen Deutschen dient. Hier befindet sich eine große Bibliothek zur Geschichte der Deutschen in allen Regionen der Ukraine: in den Kolonien Wolyn und Galizien, in den Siedlungen der ehemaligen Provinz Tschernihiw, in den Regionen Kiew und Shtomyr, in der Region Dnipropetrowsk und Saporoshye sowie in zahlreichen Siedlungen im Süden der Ukraine - Regionen Odessa, Cherson und Nikolaev, Bessarabien. Unter den Büchern befinden sich seltene Ausgaben der Ukraine, Russlands, Deutschlands, Kasachstans. Viele unserer Gäste präsentieren ihre Essays, Referenzmaterialien und persönliche Bücher mit einer Geschenkschrift.

Eine wichtige Aufgabe des historischen Clubs ist es, in verschiedenen Archiven der Ukraine nach Archivstrafakten von ukrainischen, polnischen, russischen und lettischen Deutschen zu suchen, die in den Jahren 1937 - 1941 in der Ukraine verhaftet und unterdrückt wurden. Nur in der letzten Zeit haben wir über 2000 vergessene Namen wiederhergestellt. Oh, welche Namen sind das! Prominente Wissenschaftler, Militärführer, Vertreter der Medizin, Pädagogik, des Journalismus, der Architektur... Manchmal schmerzt es uns in der Seele, wenn wir das einzigartige Werk einer berühmten Person finden, und es gibt niemanden, dem wir es zeigen können: weder Erben noch Verwandte sind am Leben. Es gibt sogar niemanden, dem wir eine Rehabilitations-

bescheinigung aushändigen könnten.

Einen besonderen Platz im Museum nehmen Ordner mit Materialien von Biografien prominenter Kiewer deutscher Herkunft. Ihre Kinder und Enkelkinder sammelten interessante Informationen über ihre Vorfahren und illustrierten sie mit Familienfotos, wichtigen Dokumenten und einem Stammbaum. Einige Nachnamen sehr berühmter Personen sind im Stammbaum am Infostand abgebildet. Für Gäste aus der Bundesrepublik Deutschland stößt dies auf großes Interesse.

Im vergangenen Jahr fand im Leipziger Haus in Kiew das Abend-Requiem „Erinnerung der Zukunft zuliebe“ statt. Es wurde von Professor L.A. Komarova durchgeführt. Hier werden neue historische Dokumente, Archivfunde präsentiert und aufgezeichnete Aufnahmen aus dem Leben und Werk lokaler Deutscher demonstriert. Besonders berührend waren die Geschichten über die Unterdrückten, die noch Erben haben: Die Kinder und Enkelkinder gingen auf die Bühne, teilten ihre bitteren Erinnerungen, das Testament

ihrer Eltern, und gaben damit den historischen Stab an die jüngere Generation weiter.

Und unsere deutschsprachige Jugend ist kreativ. Für sie organisieren wir alle Arten von Seminaren, Schulungen, Workshops und Spendenaktionen. In den Ferien machen wir Sommercamps. Die Mehrheit der Aktivisten ist in Sprachprojekten: das Erlernen der deutschen Sprache, deren Verbesserung viele Kinder vereint. Und obwohl einige von ihnen dann die Heimat verlassen, wird die Erinnerung an das fruchtbare Land - die Heimat ihrer Vorfahren, die Ukraine - noch lange bestehen bleiben und sie werden kaum können, sich der Tränen der Nostalgie erwehren.

Anatolij Kolos,
 Leiter der Historischen Clubs
 Kiew

Auf Wiedersehen und bis bald!

Der Anzeiger des Bildungsinformationszentrums BIZ in der Ukraine wird bei der finanziellen Unterstützung der Bundesregierung Deutschlands durch Wohltätigkeitsfond «Gesellschaft für Entwicklung», Odessa

und ZDK «Widerstrahl», Kyiv ausgegeben

Chefredakteur: Kowalenko-Schneider L.

Redakteur: Zynevych S.

Design: Kozhynova T.

Ukraine, Kyiv, Wladimirska Straße, 37, Büro 14

Büro «BIZ-Ukraine»

ZDK «Widerstrahl», 01001

Tel.: (044) 279-31-35

e-mail: biz@deutsche.in.ua